

Orde voor de huwelijksdienst van

Driekus en Marilyn

Trouwtekst:

Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk, uw God is mijn God. (Ruth 1:16)

Op 11 september 2020 in het Witte kerkje te Lunteren

Dominee : L.J. Van Lingen

Ouderling : Ineke Hazeleger

Pianist : Ton Burgering

Voorganger, ouderling, diaken en de bruidegom komen binnen

We gaan staan

De bruid en haar vader komen binnen

ondertussen speelt de pianist 'De kracht van uw liefde'

Bemoediging en groet

We zingen 'U maakt ons een' (Opwekking 194)

U maakt ons één.
U bracht ons tesamen
Wij eren en aanbidden U.
U maakt ons één, U bracht ons tezamen,
Wij eren en aanbidden U.
Wordt uw wil gedaan,
Dan bindt het ons saam,
Iedereen zal deel zijn van uw gezin.
Wordt uw wil gedaan,
Dan bindt het ons saam,
Iedereen zal deel zijn van uw gezin.

We gaan zitten

Gebed om de opening van de Schrift

Schriftlezing: Ruth 1

In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om een tijdlang in de vlakke van Moab te gaan wonen.

De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Noömi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Toen ze in Moab waren aangekomen, bleven ze daar als vreemdeling wonen. Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Noömi, en zij bleef achter met haar twee zonen.

Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar

gewoond hadden, stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

Toen Noömi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aantrokken en dat het weer te eten had, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had. Maar toen ze eenmaal op de terugweg waren naar Juda, zei Noömi: ‘Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. Moge hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,’ en ze kuste hen. Toen barstten zij in tranen uit en zeiden: ‘Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!’

‘Ga terug, mijn dochters,’ zei Noömi, ‘waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden? Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.’

Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde.

‘Kijk, je schoonzuster gaat terug naar haar volk en haar god,’ zei Noömi, ‘ga haar toch achterna!’

Maar Ruth antwoordde: ‘Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. **Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.** Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. De HEER is mijn getuige: alleen de dood zal mij van u scheiden!’

Noömi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem.

We zingen ‘Ik zal er zijn’ (Sela)

Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige Naam.

Verborgen aanwezig deelt U mijn bestaan.

Waar ik ben, bent U: wat een kostbaar geheim.

Uw naam is ‘Ik ben’ en ‘Ik zal er zijn’.

Een boog in de wolken als teken van trouw,
staat boven mijn leven, zegt: Ik ben bij jou!
In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,
ben ik bij U veilig, U die mij ziet.

De toekomst is zeker, ja eindeloos goed.
Als ik eens moet sterven, als ik U ontmoet:
dan droogt U mijn tranen, U noemt zelfs mijn naam.
U blijft bij mij Jezus, laat mij niet gaan.

‘Ik ben die Ik ben’ is uw eeuwige naam.
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
uw naam is ‘Ik ben’, en ‘Ik zal er zijn’.

O Naam aller namen, aan U alle eer.
Niets kan mij ooit scheiden van Jezus mijn Heer:
Geen dood en geen leven, geen moeite of pijn.
Ik zal eeuwig zingen, dicht bij U zijn.

Verkondiging n.a.v. Ruth 1:16

We zingen ‘Lopen op het water’ (Opwekking 788)

U leert me lopen op het water
De oceaan is weids en diep
U vraagt me alles los te laten
Daar vind ik U en ik twijfel niet

En als de golven overslaan
Dan blijf ik hopen op uw Naam
Mijn ziel vindt rust
Want in de storm bent U dichtbij
Ik ben van U en U van mij

De diepste zee is vol genade
Uw sterke hand, die houdt mij vast
En als mijn voeten zouden falen
Dan faalt U niet, want Uw trouw houdt stand

En als de golven overslaan
Dan blijf ik hopen op uw Naam
Mijn ziel vindt rust
Want in de storm bent U dichtbij
Ik ben van U en U van mij.

Geest van God, leer mij te gaan over de golven
In vertrouwen U te volgen
Te gaan waar U mij heen leidt
Leid me verder dan mijn voeten kunnen dragen
Ik vertrouw op Uw genade
Want ik ben in Uw nabijheid

Onderwijzing

Wij zijn als gemeente van Jezus Christus bijeen om het huwelijk van Driekus en Marilyn voor Gods aangezicht te bevestigen en om met hen en voor hen zijn zegen te vragen.

Toen God de hemel en de aarde schiep, vormde Hij de mens naar zijn beeld, mannelijk en vrouwelijk. Hij zei: 'Het is niet goed dat de mens alleen is' en Hij maakte voor de mens een helper, iemand tegenover hem. Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn ouders en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één zal zijn. Jezus Christus voegt hieraan toe: 'Wat God verbonden heeft, mag de mens niet scheiden.'

Daarom belijden wij dat het huwelijk door God zelf is geschonken als gemeenschap voor het hele leven. Man en vrouw zullen in eerbied voor God dankbaar het huwelijk aangaan. Hij heeft hen aan elkaar geschonken om elkaar te verblijden en te dienen, elkaar lief te hebben en trouw te zijn, ook in tegenslag en verdriet. Hun liefde rust in Gods liefde; hun trouw rust in Gods trouw.

Wanneer een man en een vrouw hun verbond sluiten in de naam van de Heer spreken zij uit dat zij elkaar in liefde volledig willen toebehoren en trouw in alles terzijde staan. Samen zullen zij zoeken naar de wil van God met hun leven. Wanneer hun huwelijk wordt gezegend met kinderen zullen zij hen voorgaan in het geloof. In de gemeente en in deze wereld zullen zij als christelijk gezin hun verantwoordelijkheid aanvaarden. Met allen die de Heer op hun weg brengt, zullen zij leven als leerlingen van Jezus Christus. De

verbondenheid van man en vrouw is een afspiegeling van de eenheid van Christus en zijn gemeente. Daarom, bruid en bruidegom, heb elkaar lief, zoals Christus zijn gemeente liefheeft. U zult elkaar voorgaan en volgen, dienen en respecteren, trouw zijn en vergeven. Zoals Paulus zegt: ‘Aanvaard elkaars gezag uit eerbied voor Christus’. En zoals Christus het hoofd is van de kerk, zo is Hij ook het hoofd van u beiden en de Heer van uw huis. Het leven is een geschenk van de Heer. Geniet op alle dagen die God u geeft. Maak u niet bezorgd, zie hoopvol naar Hem op: gul is zijn hand geopend. Blijf trouw en teder met elkaar omgaan, want samen deelt u in het nieuwe leven. U bent kinderen van God op weg naar zijn toekomst, het grote bruiloftsfeest.

Het bruidspaar staat op

Huwelijksgeloften

Gebed

Huwelijksinzegening

We zingen het bruidspaar staande toe ‘Gebed om zegen’ (Sela)

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God, zegen mij alle dagen lang!

Vader, maak mij tot een zegen;
Ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij. Als de Bron van leven,
Die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
Waar in U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen hen waar ze in geloof voor leven.
Zegen hen waar ze hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen hen tot in eeuwigheid!

Vader, maak hen tot een zegen;
Hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen,
Om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
Zijn zij zegenend nabij.
Van uw liefde delend,
Waarin zij zelf tot bron van zegen zijn

Bruid en bruidegom steken de huwelijkskaars aan aan de paaskaars

Overhandiging van de huisbijbel

Dankgebed, voorbede, stil gebed en Onze Vader

Collecte

Zegen

We zingen ‘Tienduizend redenen’

De zon komt op, maakt de morgen wakker.
Mijn dag begint met een lied voor U.
Heer, wat er ook gebeurt en wat mij mag overkomen,
laat mij nog zingen als de avond valt.

Refrein:

*Loof de Heer, o mijn ziel.
O mijn ziel, prijs nu Zijn heilige Naam.
Met meer passie dan ooit.
O mijn ziel, verheerlijk Zijn heilige Naam.*

Heer vol geduld toont U ons Uw liefde.
Uw Naam is groot en Uw hart is zacht.
Van al Uw goedheid wil ik blijven zingen,
tienduizend redenen tot dankbaarheid.

Refrein:

Loof de Heer, o mijn ziel.

O mijn ziel, prijs nu Zijn heilige Naam.

Met meer passie dan ooit.

O mijn ziel, verheerlijk Zijn heilige Naam.

En op die dag, als mijn kracht vermindert,
Mijn adem stekt en mijn einde komt,
Zal toch mijn ziel Uw loflied blijven zingen,
Tienduizend jaar en tot in eeuwigheid.

Refrein:

Loof de Heer, o mijn ziel.

O mijn ziel, prijs nu Zijn heilige Naam.

Met meer passie dan ooit.

O mijn ziel, verheerlijk Zijn heilige Naam.

Verheerlijk Zijn heilige Naam.

Verheerlijk Zijn heilige Naam.